

መስከረም ፩ ቀን ፳፻፬ ዓ.ም

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ

አሜን

“ወትባርክ አክሊለ ዓመተ ምሕረትከ”

በቸርነትህ ዓመትን ታቀዳጃለህ። መዝ ፳፬፡፲፩።

የተከበራችሁ አባቶቼና እናቶቼ ወንድሞቼና እሳቶቼ በሀገራችን በኢትዮጵያና በአለንበት አገር በሰሜን አሜሪካ እንዲሁም በዓለም ዙሪያ ለምትገኙ በሙሉ፤ ከሁሉ አስቀድሞ የዘመናት ባለቤት ከዘመናት በፊት የነበረ ዘመናትን አሳልፎ የሚኖር አምላክ አማልክት እግዚአብሔር ስሙ የተመሰገነ ይሁንና እንኳን ከዘመነ ሉቃስ ወደ ዘመነ ዮሐንስ በሰላምና በጤና አሸጋገራችሁ አደረሳችሁ።

አዲሱ ዘመን ማለት ዘመነ ዮሐንስ የምግባር የሃይማኖት የሕይወት የጤና የእውቀት የብልጽግና ዘመን እንዲሆንላችሁ በዲሲና አካባቢው ሀገረ ስብከት ስም መልካም ምኞቴን ስገልጽ ከመንፈሳዊ ሰላምታ ጋር ነው።

ቅዱስ ዳዊት “በቸርነትህ ዓመትን ታቀዳጃለህ” በማለት የእግዚአብሔርን ቸርነት መሐሪነት ይቅርባይነት አጉልቶ ያሳያል። ለፈጣሪውና ለፍጥረታት መጋቢ የሚገባውንም ምስጋና ያቀርባል። ምክንያቱም ቅዱስ ዳዊት ሰው በዚህ ዓለም የሚሠራውን ግፍ በቀጥታም በተዛዋሪም ጠንቅቆ ያውቃል። ስለዚህም ከተወሰኑ የእግዚአብሔር ወዳጆች በቀር እንደ ዓለም ወዳጆች አስአተሳሰብና ኑሮ ዓመትን መቀዳጀት አይደለም ደቂቃዎችን እንኳ መቀዳጀት የማይታሰብ ነው። በዘመናችን እንደሚታየው ሁሉም አስተካከሎ የበደለበት ዘመን ነው። እግዚአብሔር ለሁሉም የሰው ልጅ እንደየሥራው የዘመን ዋጋ እንዲከፈለው ቢወስን ኖሮ ዓለም ከሰው ልጅ መኖርያነቷ ይልቅ የአራዊት መፈንጫና መናህሪያ መሆኗ አነጋጋሪ አይሆንም። በየጊዜው ከምንሰማውና ከምናየው አንጻር እገሌ መንፈሳዊ ነዉ እገሌ ሥጋዊ ነዉ ለማለት እንኳ አያስደፍርም። በሙሴ ዘመን በምድረ በዳው ጉዞ እንደሆነው ዛሬ በዓለም ዙሪያ በሃይማኖት ሰዎችም ይሁን በዓለም ሰዎች የምግባር ስድነቱ በዝታል።

“ሙሴም በጠላቶቻቸው ፊት እንዲነወሩ አሮን ስድ ለቋቋሞልና ሕዝቡ ስድ እንደተለቀቁ ባየ ጊዜ በሰፈሩ ደጅ ቆሞ የእግዚአብሔር ወገን የሆነ ወደኔ ይምጣ” አለ። ዘጸአት ፴፪፡ ፳፮። ከዚህም ቃል እንደምንገነዘበው ትናትም ሆነ ዛሬ ለምእመናን ጥፋትና ውድቀት አስተዋጽኦ ያደረገው በእግዚአብሔር ቤት የተቀመጠው መንፈሳዊያን መሪዎች፤ ከስም ያላለፈ ሥራ ባለመሥራታችን ነው። እንደ ነቢዩ ሙሴ የእግዚአብሔርን ወገን ለይተን በእግዚአብሔር ቤት እንዲኖር ወደ እግዚአብሔር ቤት ከመጥራት ይልቅ፤ የውስጡን ገፍቶ ማሰወጣትና ማሳደድ የውጭን አመሳሰሎ ማስገባት የየዕለት ተግባራችን ሆኖአል። ከዚህም የተነሳ የምንሰማውን የዋይታ ወይም የደስታ ድምጽ መለየት ተስኖናል።

“ኢያሱም እልል ሲሉ የሕዝቡን ድምፅ ሰምቶ ሙሴን የሰልፍ ድምፅ በሰፈሩ ውስጥ አለ አለው እርሱም ይህ የድል ነቢዎች ወይም የድል ተነቢዎች ድምፅ አይደለም ነገር ግን የዘፈን ድምፅ እስማሊሁ” አለ። ዘጸአት ፴፪፡፲፯። አዎ የእግዚአብሔር ሰዎች የእግዚአብሔርን ወገኖች ድምፅ ይሰማሉ። መዝሙርን ከዘፈን፤ ዋይታን ከዕልልታ፤ እዉነትን ከሀሰት፤ መምሰልን ከመሆን፤ ለይተው ያውቃሉ። ራሳቸውን ለ እግዚአብሔር ከሰጡት በቀር ብዙዎች የእግዚአብሔርን ቤት ከግለሰብ ቤት መለየት ተቸግረዋል። የዕለቱን እንጂ ያመቱን ማሰብ አቁመዋል። ቁሳቁስን እና ሥልጣንን እንጂ እግዚአብሔርን ተስፋ ማድረግ ዘንግተዋል። “የሰዉ ሁሉ ዐይን አንተን ተስፋ ያደርጋል። ምግባቸውንም በየጊዜው ትሰጣቸዋለህ”። መዝገብ፡፲፮፡፲፭።

እግዚአብሔርን የሚያምን ተስፋው እግዚአብሔር ነው። ዐይኖቹንም የሚያነሳ እጆቹን የሚዘረጋ ወደ እግዚአብሔር ነው። እሱም እንደ ሥራው ሳይሆን እንደ ቸርነቱ፤ ለሰጠታው ንፍገት ጉድለት የሌለበት እግዚአብሔር እንደሚያደርግለት ያምናል። በተሳሳተና በረከትን በሚያሳጣ መንገድ ለሚገኝ ሥልጣን ጥቅም ወዘተርፈ እጁን አይሰጥም። ዔሳዉና ያዕቆብ ለዚህ ምሳሌዎቻችን ናቸው። ዔሳው ተስፋውም አመለካከቱም ምድራዊ ሆነ፤ የቸርነቱን ስጦታ ረሳ ብክርናውን በጥቅም ለወጠ። ያዕቆብ ግን የሚያደርገውን የሚያውቅና ተስፋው እግዚአብሔር ስለሆነ በተዛዋሪ መልኩ በረከትን እንዲቀበል እናቱ ርብቃ ስትመክረው እንዲህ ነበር ያላት።

“ምናልባት አባቴ ቢዳስሠኝ በፊቱ እንደሚዘብት እሆናለሁ መርገምንም በላዬ አመጣለሁ በረከትን አይደለም”። ዘፍ ፳፯፡፲፪።

ወገኖቹ ከዚህ ቃል ብዙ መማር ይቻላል። ኃጢያት ምንጊዜም ኃጢያት ሲሆን ራስን የሚጎዳ ኃጢያትና ሌዉን የሚጎዳ ኃጢያት ልዩነት አለው። በዘመናችን እየታየ ያለው ኃጢያት ትውልድን፤ ሀገርን፤ ከመጉዳቱም በላይ የእግዚአብሔርን ቸርነት የሚፈታተን ነው። እግዚአብሔር ከቸርነቱ ብዛት የተነሳ በሰጠን ዘመን ላይ ተቀምጦ፤ ህሊናን ሽጦ ዐይንን ጨፍኖ በማን አለብኝ ባይነትና በግድ የለሽነት፤ ሥጋዊ ምኞትንና ፍላጎትን ለማሟላት ሲባል ብቻ በየዘመኑ የተነሱ አባቶቻችን ለሃማኖት ለታሪክ፤ ለነገ ለትውልድ፤ በሚል የደከሙበትን ሁሉ ወደጎን በመተው፤ ለሰውም ሆነ ለእግዚአብሔር የማይመች ሥራ መሥራት በሰው ፊት አደለም በእግዚአብሔር ፊት እንደመዘበት ነው። ያዋቂ አጥፊ መሆን በራሱ በረከትን ያሳጣል መርገምንም ያመጣል። ስለሆነም የዓመታቱ መለዋወጥ ወይም መቀያየር ከኛ ሕይወት ጋር ዝምድና ሊኖረው ይገባል። ሕይወታችን ከክፉ ምኞቱና ፍላጎቱ ተለውጦ በሃይማኖትና በምግባር፤ በአንድነትና በሕብረት፤ በመግባባትና በፍቅር፤ በተሰጠን የዘመን መክሊት ለሀገር ለወገን ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ልናሰብና የየድርሻችንን ለመሥራት ትንሳኤ ልቡና ሊኖረን ግድ ይላል። ከዚህ ውጭ ዘመን ማስቆጠሩ “ተኖረና ተሞተ” የሚለውን የምፀት ቃል ያስጠቅሳል። ስለሁሉም ነገር አምላካችን እግዚአብሔር በበደላችን ምክንያት የቸርነቱን በር ሳይዘጋ ከዘመነ ሉቃስ ወደ ዘመነ ዮሐንስ ሰለአሸጋገረን ክብርና ምስጋና ለርሱ ይሁን ። ምንጊዜም የቸርነቱን አመት እሱን ደስ በምናሰኝበት መልኩ ያቀዳጃን።

አምላካችን እግዚአብሔር ለሀገራችን ለኢትዮጵያና ለዓለም ሁሉ ሰላምን ይስጥ
ይችን የምንኖርባትንም ሀገር ምድረ አሜሪካን በረድኤት ይጠብቅልን።
አባ አብርሃም የዲሲና አካባቢው ሀገረ ስብከት ሊቀጳጳስ